

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

[Η μένη κούβεντικη βιογραφία του γενναίου Έλληνας πριγκίπης]

ΚΟΥ, Νώντα μου, τού είπεν ο Μουρούζης. 'Από αβρίο βόχης δικό σου μαντικό στήν άγορά.

Ο Τσιμπλάκιος έμεινε θωβός από τη χαρά. "Έπειτα κατάφερε νά πη:

--Σάν πολλά τά λές, πριγκηπά μου! Δηλαδή, με τó μπαρόν, μά τó δώρο σου είνε βασιλικό. Τό όποιον είσαι άξιος, όχι μόνονά γιά πριγκίπας, μά και γιά βασιλιάς! Ξηγιέμαι!

--Άριστα τώρα, Τσιμπλάκια! είπεν ο Μουρούζης. Καί αύριο νά περιμένης στίς 8 τó πρωί τόν άνθρωπό μου, τó

Θανάση, στό Δημοπρατήριο. Θά είνε πάρη από κεί και θά σέ πάη νά σέ έγκαταστήση στό κατάστημά σου. Έκτός αν δέν θέλεις...

--Τί λές, πριγκηπά μου; Τό θέλω και τó παραθέλω και ό Θεός νά σου δίνη πολλά χρόνια και νά σέ κάμη βασιλιά...

--Μιά φορά άκόμα, Νώντα, νά πής τέτοια κούβεντα έγάθηκε! Θά χάσης τó μαγαζί... Ξηγημένα πράγματα, φίλε μου. Ό τόπος έχει βασιλιά τó Γεώργιο, πού είνε καλος και άξιος.

--Ζήτα λοιπόν και τού βασιλιά! έρώναξεν ό Τσιμπλάκιος. Έσένα όμως σέ θεωρώ, πριγκηπά μου, άνώτερο από βασιλιά. Σέ φερωό φίλο, άδερφο, θλάμη και μακανάση... Ξηγιέμαι; Τό όποιον αν με χρειασθής καμμία θολά, τó κατάστημα τó ξερεις, άφου έσύ μου τó χάρισες. Μέ ειδοποιάς και μ' έξεις στίς διαταγές σου...

Έτσι ό περίφημος Τσιμπλάκιος έγινε πρώτος φίλος με τόν πριγκηπα Μουρούζη.

'Από τó παραπάνω άνέκδοτο αποδεικνύεται, πώς ό Μουρούζης δέν άγαπούσε τίς υπερβολικές κολακειές. Άγαπούσεν όσους τόν έκτιμούσαν, μά έμισούσε τούς κόλακας και άδίαζεν όταν άκουγε υπερβολικές κολακειές. Γι' αυτό και δέν εδέχθηκε τήν εύχη τού μανάθη...νά γίνη βασιλιάς!

'Αλλά πó χαρακτηριστικό έπεισόδιο τής άδηίας πού έπροξενούσαν στό Μουρούζη ή κολακειές, είνε και τó άκόλουθο.

"Ένα βράδυ ό Μουρούζης είχε μεγάλη διάθεση γιά γλέντι και είπε σπόν σανάδελφό του ζεζιωματικό τού ίππικού Μίμηη Σπανιδή:

--Μού φαίνεται πώς άποψε θά γλεντήσουμε...

Σέ λίγο έπέρασαν μαζί από τó παλιό εστιατόριο «Βύρωνα»--πού δέν υπάρχει πεία σήμερα--και ό Μουρούζης είπε στό φίλο του:

--Δέν παίρουμε μιά μύρα στό πόδι;

--Μόνο μιά; ρώτησεν ό Σπανιδής.

--Ναί. Μιά μονάχα.

--Πάμε λοιπόν...

Μπήκανε οι δύο άξιοματικοί στό «Βύρωνα» και έκάθισαν σ' ένα τραπέζακι ήσυχοι. "Έπιαν μιά μύρα και τάλεξαν...

Στό θάθος τής μύρας έπαιξε μιά τσιγγάνικη όρχήστρα και ό Μουρούζης τήν διέταξε άξαφνα νά παίξη ένα κομμάτι τής άρεσκέιας του. 'Η όρχήστρα έπαιξε πρόθυμα ό,τι ήθελεν ό Μουρούζης. Κ' εκείνος έκέρασε τούς μουσικούς μύρες και μεζέ. Ξανάπαιξαν τότε οι Τσιγγανοί και αιγαύ-σιγα οι τσιγγάνικοι σκοποί έφεραν στό κέφι τόν Μουρούζη...Ένωστέ, ότι στό μεταξύ ή μιά μύρα έγινε δύο και κατόπιν πολλές...

--Έλα εδώ, μαέστρο, έφώναξε τότε ό Μουρούζης στόν άρχισ-τσιγγανο. Καί φέρε μαζί και τούς μουσικούς σου.

Ο Τσιγγάνος μαέστρος στήν άρχή έδίτασε, μά ό καταστηματούχος τόν έσυμβούλευσε νά μην άντισταθί στή θέληση τού Μουρούζη. "Έτσι έπληρε τούς μουσικούς κ' έκάθισαν γύρω στό Μουρούζη και στό Σπανιδή.

--Παίξτε τώρα, διέταξεν ό

Μουρούζης. Θά παίξετε γιά μές!...

Ο μαέστρος εξετέλεσε τήν διαταγή τού Μουρούζη. 'Η τσιγγάνικη όρχήστρα έπαιξε στό πλάι του. Κι' ό Μουρούζης εύχαριστήμενος έβγαλε από τήν τσέπη του μιά χούφτα χρυσά νά τολεόνια και τάρριξε επάνω στό μαέστρο και στούς μουσικούς του.

--Πάρτε! έφώναξε. Τ' αξίζετε!...

Τότε ένθουσιάστηκε και ό Τσιγγάνος μαέστρος. 'Η χειρονομία αύτή τού Μουρούζη τού άρεσεν εξαιρετικά. Σηκώθηκε λοιπόν, γεμάτος χαρά, και μέσα σέ άπόλυτη σιωπή, έβγαλε ένα μικρόν έγκωμιαστικό λόγο.

--Μεταξύ τών αυτοκρατόρων, είπε, τών βασιλέων, τών ήγεμόνων και τών πριγκίπων πού είδα, μεταξύ τών εύγενών, τών μαρκησίων, τών λόρδων, τών βαρώνων, τών κομητών, άλλα και τών έκατομμυριούχων, πού τούς έκαμα νά διασκεδάσουν με τή μουσική μου, ποτέ μου δέν είδα όυτε συνήθησα τήν λαμπρότητα, τήν εύγενεια και τήν γενναιοδωρία τής Ύψηλότητός σου, Πριγκηψ Μουρούζη!

Μά τού Μουρούζης δέν τού άρεσε καθόλου αύτός ό κολακευτικός λόγος. Καί κάπως πειραγμένος, είπε στό μαέστρο:

--Κάνε καλύτερα τή δουλειά σου, μαέστρο, και άφισε τούς λόγους... Είνε περιττοί!

Ο μαέστρος τότε έκαμε σημείο στούς μουσικούς του και ξανάρισαν νά παίξουν... Μά και ό Μουρούζης εξακολούθησε νά βγαδή από τίς τσέπες του χρυσά ναπολεόνια και νά καταδρέχη μ' αυτά τούς Τσιγγανούς...

Μηροστά σέ τέτοια γενναιοδωρία, ό Τσιγγάνος μαέστρος δέν μπορούσε νά κρατηθί. Καί κάθε φορά πού έτελείανε ένα κομμάτι και ό Μουρούζης έφριξε και άλλα ναπολεόνια, αύτός έβγαζε πάλι τó σχετικό λόγο:

--Μεταξύ τών αυτοκρατόρων, τών βασιλέων, τών ήγεμόνων και τών πριγκίπων, πού είδα...

Μά ό Μουρούζης τόν διέκοπτε:

--Κάνε τή δουλειά σου, θρέ άδερφέ, και άφισε τούς λόγους...

Στό μεταξύ, ή μύρες έρχονταν συνεχώς. Μπουκαλές πλήθος έφταναν στό τραπέζι και άδειάζαν στή στιγμή. Ο Μουρούζης είχε μεθύσει πεία γιά καλά!... Καί τώρα ή κατάσταση έγινετο οσοδάρ. Ο Μουρούζης θά τάκανε θάλασσα...

Ένωείται, ότι ό μαέστρος ξανάπαιξε με τούς μουσικούς του τά κομμάτια πού άρεσαν στό Μουρούζη, και κάθε φορά έπροσπαθούσε νά ξαναπή τον μικρόν έγκωμιαστικό λόγο του:

--Μεταξύ τών αυτοκρατόρων, τών βασιλέων, τών ήγεμόνων και τών πριγκίπων, πού είδα...

Τώρα πεία όσος ό Μουρούζης δέν κρατήθηκε...

--Α! φώναξε. Έπί τέλους, μαέστρο, μού φαίνεται πώς είδες πάρα πολλούς βασιλείς, και πώς τó παρακανές!...

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ο περίφημος μυθιοριογράφος τού «Δόν Κιχώτη» Μιχαήλ Θερβάντες

Και άρπαξε στή στιγμή μιά μεγάλη μπουκάλα με νερό και τήν άδειασεν όλόκληρη στό κεφάλι τού μαέστρου...

Ο Τσιγγάνος έβαλε τίς φωνές! Τό κατάστημα άναστατώθηκε... Καί οι πελάτες σηκώθη-καν τρομαγμένοι και έτρέπησαν εις άτακτον φυγήν, φωνάζοντας: "Ο Μουρούζης! Ο Μουρούζης!..."

Ένωείται, ότι στή φυγή τους άπάνω, παρέσυραν τά τραπέζια με τά πιάτα και έκαμαν αληθινή καταστροφή στήν μύρα...

Τό θεαμα αύτό τής καταστροφής, ό Μουρούζης τó έβλεπεν άτάραχος και γελαστός. Μάλιστα έλεγε:

--Βρέ, τί έπαθαν; Τί τούς ήρθε και φεύγον έτσι;

--Έπειτα παράγειλεν άκόμη λίγη μύρα, τήν έπια και τέλος άπεφάσισε νά φύγη. Έπληρε τόν Σπανιδή και έφυγαν από τήν μύρα...

Ένωείται, ότι τó άλλο πρωί ό ταμίας τού Μουρούζη παρουσιάσθηκε στόν καταστηματούχο τού «Βύρωνα» κ' έζητησε τόν λογαριασμό τής ζημίας πού έπαθε τó κατάστημα από τόν πανικό πού ό ίδιος ό Μουρούζης έπροκάλεσε τó προηοούμενο θράδος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.